

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik. Systemet förutsätter att övervakningsuppgifter registreras i fråga om personer som har orsakat eller kunnat orsaka Europeiska gemenskapen avsevärda ekonomiska förluster genom att förfara i strid med gemenskapens bestämmelser.

Jord- och skogsbruksministeriet föreslås vara den i gemenskapens förordningar avsedda behöriga myndighet som beslutar om införande av personer i övervakningsregistret.

Propositionen innehåller bestämmelser om skyldigheter, sökande av ändring, upprätthållande av registret samt hemlighållande av uppgifter. Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Europeiska gemenskapernas lagstiftning

Europeiska gemenskapen (EG) har anförtröts ensam behörighet att genomdriva målen för den gemensamma jordbrukspolitiken. Medlemsstaterna kan inte föra någon nationell jordbrukspolitik eller utfärda nationella bestämmelser i frågor som regleras på gemenskapsnivå. EG har också på ett heltäckande sätt reglerat de ärenden som hör till gemenskapens jordbrukspolitik. För den nationella regleringen återstår närmast den tekniska verkställigheten av EG:s bestämmelser.

En väsentlig del av EG:s gemensamma jordbrukspolitik består i att utöva tillsyn över iakttagandet av de bestämmelser som gäller den. I Finland ankommer tillsynen och ledningen av den på jord- och skogsbruksministeriet.

I rådets förordning (EG) nr 1469/95 om

åtgärder som skall vidtas gentemot vissa förmånstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket ingår bestämmelser om ett identifierings- och meddelandesystem. I kommissionens förordning (EG) nr 745/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1469/95 om åtgärder som skall vidtas gentemot vissa förmånstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket ingår närmare bestämmelser om utövandet av tillsynen och om övervakningsregistret. Det register som innehåller övervakningsuppgifter är konfidentiellt och står endast till kommissionens och medlemsstaternas behöriga myndigheters förfogande. Med hjälp av registret avses medlemsstaterna identifiera de aktörer vilkas pålitlighet det med stöd av deras tidigare åtgärder finns skäl att ifrågasätta. Aktörerna kan vara fysiska eller juridiska personer.

Övervakningssystemet tillämpas endast på

de aktörer som är stödtagare eller betalningsskyldiga i fråga om sådana anbudsförfaranden, exportbidrag och försäljning till nedsatt pris av interventionsprodukter som finansieras av garantisektionen vid EUGFJ (Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket). Med aktörer jämställs vid behov personer som har deltagit i genomförandet av oegentligheter, som ansvarar för sådana eller som skall se till att sådana förebyggs.

Införandet i registret förutsätter beslut som har fattats av en förvaltningsmyndighet eller rättslig myndighet och där det konstateras att aktören uppsåtligt eller genom grov oaktsamhet har gjort sig skyldig till oegentligheter och orättmätigt har dragit eller har försökt dra nytta av en ekonomisk fördel. Dessutom förutsätts att oegentligheterna har fortgått i minst ett år och att de omfattar ett belopp av mer än 100 000 ecu. Med oegentligheter avses inom tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1469/95 varje överträdelse av gemenskapens bestämmelser och föreskrifter till följd av en handling eller försummelse från en aktörs sida som har eller skulle ha som effekt att skada garantisektionen vid EUGFJ.

Medlemsstaterna skall gentemot aktören vidta de åtgärder som anges i artikel 3 i rådets förordningen, när de ovan nämnda förutsättningarna för införande i registret föreligger för aktörens del. Vid beslut om åtgärder gentemot aktören besluts samtidigt i enlighet med artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 om längden av den period då åtgärderna skall tillämpas.

Enligt artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 skall i registret anges de uppgifter som behövs för identifiering av aktören, oegentligheterna, åtgärderna gentemot aktören och vilket skede undersökningen befinner sig i, om den ännu inte har slutförts.

Aktören avlägsnas från registret efter att perioden för tillämpning av åtgärden upphört. Aktören avlägsnas från registret också när det visar sig att det första administrativa eller juridiska avgörande som avses i artikel 1.2 i rådets förordning och som gäller aktörens skuld har varit ogrundat.

I artikel 4 i rådets förordning och i artikel 11 i kommissionens förordning föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att den information som de med stöd av de ovan nämnda förord-

ningarna utväxlar skall förbli konfidentiell och för att obehöriga skall hindras från att få tillgång till data eller databärare eller de installationer som används för databehandlingen. Sådan information kan inte lämnas till andra personer än personer vilkas uppgifter kräver att de har tillgång till den, såvida inte den medlemsstat som har tillhandahållit informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande till det. Alla former av information omfattas av tystnadsplikt. Varje medlemsstat ansvarar i enlighet med nationella författningar eller motsvarande gemenskapsbestämmelser för sin del för den skada som orsakats en person genom olagligt utnyttjande av uppgifter inom ramen för identifierings- och meddelandesystemet.

1.2. Den nationella lagstiftningen

Lagen om allmänna handlingars offentlighet

Enligt 1 § lagen om allmänna handlingars offentlighet (83/1951) är allmänna handlingar i regel offentliga. Med handlingar jämställs enligt 2 § 2 mom. också tekniska upptagningar som myndigheterna har framställt på olika sätt.

Lagen innehåller bestämmelser också om handlingar som skall hemlighållas. Enligt 9 § 1 mom. skall ett ärende eller en handling varom så i lag stadgas hemlighållas. Enligt 2 mom. i samma paragraf kan genom förordning stadgas att ett ärende eller en handling skall hemlighållas bl.a. när detta påkallas av ett viktigt personligt intresse för en enskild på beskattningens eller den offentliga kontrollverksamhetens område.

I 18 a § begränsas utgivandet av uppgifter ur en teknisk upptagning som utgör ett personregister som avses i personregisterlagen (471/1987). Uppgifter får ges ut som massutlämnande eller känsliga stickprov endast om den registrerade har samtyckt eller datasekretessnämnden har gett tillstånd därtill eller om utlämnandet sker enligt någon annan lag eller enligt förordning, dock inte på de grunder som nämns i 19 § personregisterlagen. Dessutom får uppgifter under vissa förutsättningar utlämnas för vetenskaplig forskning eller för statistik.

Enligt 23 § får inte en handling som skall hållas hemlig företes eller avskrift därav utges åt annan än domstol eller annan myndighet, då dessa på tjänstens vägnar har rätt att få del därav.

Förordningen innefattande vissa undantag i fråga om allmänna handlingars offentlighet

Enligt 1 § 1 mom. 9 punkten förordningen innefattande vissa undantag i fråga om allmänna handlingars offentlighet (650/1951) skall sådana handlingar hållas hemliga som innehåller av tull-, kontroll- och andra myndigheter i tjänsteutövning införskaffade eller erhållna uppgifter och utredningar om enskild affärs- och industrirörelse, drivande av näring eller yrke eller om enskilda ekonomiska ställning, såframt inte den som ärendet angår ger sitt samtycke till utlämnande av uppgifter ur dem.

Personregisterlagen

Personregisterlagen har stiftats främst för skyddande av fysiska personers personliga integritet samt deras intressen och rättigheter. En förutsättning för inhämtandet och registreringen av personuppgifter är enligt 4 § att förändring av registret är motiverat med hänsyn till den registeransvariges verksamhet och administration. Enligt 5 § får utan den registrerades samtycke för ett register inhämtas endast sådana uppgifter som har en saklig anknytning (anknytningskrav) till den registeransvariges verksamhet och som behövs för registrets ändamål. Anknytningskravet gäller inte när registret skall föras till följd av ett åliggande som den registeransvarige har enligt lag eller förordning.

I 6 § personregisterlagen förbjuds registrering av känsliga uppgifter. Som sådana avses bl.a. brottsliga gärningar eller straff eller andra påföljder för brott. Detta gäller dock inte registrering av känsliga uppgifter när den registeransvarige har ett åliggande enligt lag eller när föreskrift har meddelats den registeransvarige med stöd av lag eller förordning.

Den registeransvarige är skyldig att se till att i personregister införda uppgifter som med hänsyn till registrets ändamål är oriktiga, onödiga, ofullständiga eller föråldrade avförs utan obefogat dröjsmål. Uppgifterna i register får enligt 16 § användas endast för det ändamål som har bestämts innan uppgifterna börjar inhämtas.

Personregisterlagen innehåller dessutom detaljerade bestämmelser om utlämnande av uppgifter, om skydd och utplånande av personregister, om tillsyn, om föreläggande av vite i vissa fall, om sökande av ändring i

datasekretessnämndens beslut samt om straffpåföljder.

Övrig lagstiftning

I den nationella lagstiftningen ingår dessutom flera författningar som gäller olika register vilka det har blivit nödvändigt att föra i och med medlemskapet i EU.

2. Internationell jämförelse

EG:s identifierings- och meddelandesystem har tillämpats fr.o.m. den 1 juli 1996. Flera medlemsstater utreder som bäst vilka åtgärder verkställigheten av EG:s identifierings- och meddelandesystem kräver i fråga om deras rättssystem. I Tyskland kommer det att utfärdas ett reglemente som innehåller bestämmelser om det förfarande som gäller EG:s identifierings- och meddelandesystem. I Danmark har den myndighet som svarar för verkställigheten av rådets förordning (EG) nr 1469/95 utarbetat en anvisning om tillämpning av nämnda förordning. Sverige kommer troligen att ge en lag om verkställighet av EG:s identifierings- och meddelandesystem.

3. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Syftet med den föreslagna lagen är att lagstiftningen i Finland kompletteras så, att identifierings- och meddelandesystemet inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik kan genomföras nationellt i enlighet med vad som på ett för medlemsstaterna bindande sätt förutsatts i EG-förordningarna.

Verkställigheten av systemet förutsätter registrering av de aktörer som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har överträtt EG-bestämmelserna. Det föreslås att jord- och skogsbruksministeriet skall vara den behöriga myndighet som ansvarar för registerföringen.

I den föreslagna lagen har intagits behövliga bestämmelser om handräckning, hemlighållande av registeruppgifter, skyddande av uppgifter, utlämnande av registeruppgifter och sökande av ändring. Dessutom har i den föreslagna lagen intagits en hänvisning som gäller straffpåföljder. Enligt det skall straff för brott mot tystnadsplikten bestämmas med stöd av gällande strafflag.

4. Propositionens organisatoriska och ekonomiska verkningar

Propositionen har varken några organisatoriska eller några särskilda ekonomiska verkningar eftersom registret kommer att vara av ytterst liten omfattning.

5. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och

skogsbruksministeriet i en arbetsgrupp som tillsatts den 30 december 1996. Utlåtande om ärendet har begärts av justitieministeriet, finansministeriet, inrikesministeriet, dataombudsmannens byrå, skattesstyrelsen, tullstyrelsen, Livsmedelsindustrin rf, Handels Centralförbund HCF, Suomen Ulkomaankauppaliitto—Finlands Utrikeshandelsförbund och Suomen Laivakauppiaitten yhdistys—Finlands Skeppshandlareförening ry.

Synpunkterna i utlåtandena har beaktats vid beredningen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslaget

1 §. *Tillämpningsområde och syfte.* Bestämmelser om EG:s identifierings- och meddelandesystem, nedan identifieringssystemet, ingår i rådets förordning (EG) nr 1469/95 och kommissionens förordning (EG) nr 745/96, vilka är bindande för medlemsstaterna. I rådets förordning förutsätts att identifieringssystemet verkställs i medlemsstaterna.

Vid genomförandet av EG:s rättsakter iaktas det rättegångs- och förvaltningsförfarande samt det övriga verkställighetsförfarande som följer av den nationella lagstiftningen. Också den straffrättsliga lagstiftande makten tillkommer medlemsstaterna. Genom den nationella lagstiftningen föreskrivs om de nationella myndigheter som genomför EG-rättsakterna samt om de påföljder som kan åläggas dem som överträtt EG-rättsakterna.

Identifieringssystemet tillämpas endast på sådana anbudsförfaranden, exportbidrag och försäljning av interventionsprodukter till nedsatt pris som finansieras av garantisektionen vid EUGFJ. Förordningarna om EG:s gemensamma jordbrukspolitik är bindande för Finland. Nationellt måste för verkställighet av identifieringssystemet stiftas genom lag bara om de verkställande myndigheterna, om införande av identifieringssystemet och om den rätt att söka ändring i beslut, om register och om tystnadsplikt samt om utlämnande av uppgifter som anknyter till identifieringssystemet.

Identifieringssystemet är ett register som står till medlemsstaternas och kommissionens behöriga myndigheters förfogande. Syftet med registret är att ge dessa myn-

digheter tillfälle att identifiera de aktörer vilkas pålitlighet det med stöd av de tidigare erfarenheterna i fråga om deras fullgörande av sina förpliktelser finns skäl att ifrågasätta. Med aktörer avses fysiska och juridiska personer. Med registrets hjälp informeras medlemsländernas behöriga myndigheter om suspekta aktörer i syfte att undgå större ekonomiska förluster i fråga om Europeiska gemenskapens medel.

2 §. *Behörig myndighet.* I paragrafen föreslås bli bestämt att lagens verkställighet ankommer på jord- och skogsbruksministeriet. Enligt 2 § lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) är jord- och skogsbruksministeriet i Finland den behöriga myndighet i medlemsstaten som avses i Europeiska gemenskapens rättsakter om Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik. Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar iakttagandet av rättsakterna om EG:s gemensamma jordbrukspolitik. Rådets förordning (EG) nr 1469/95 hänför sig till tillsynen över rättsakterna om EG:s gemensamma jordbrukspolitik.

3 §. *Register.* I paragrafen föreslås att jord- och skogsbruksministeriet kan föra de register som behövs för verkställigheten av identifieringssystemet. Till verkställigheten av identifieringssystemet anknyter insamling och registrering av behövliga uppgifter, statistikföring och adb-baserad rapportering.

Bestämmelser om de uppgifter som skall införas i registret ingår i artikel 5.2 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96. Enligt detta skall de uppgifter som behövs för identifiering av aktören införas i registret. I detta sammanhang skall anges om det beslut

om aktörens skuld som avses i artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 1469/95 har vunnit laga kraft. I registret införs uppgifter om de omständigheter som har lett till åtgärden, dvs. om själva oegentligheten samt om vilket skede undersökningen befinner sig i om den inte har slutförts. Likaså registreras uppgifter om de åtgärder enligt artikel 3 i rådets förordning som riktats till aktören. I registret införs också en hänvisning till andra rapporter som har givits till kommissionen med anledning av samma oegentlighet.

Upprätthållandet av identifieringssystemet förutsätter att sådana uppgifter som behövs för ändamålet fås också av andra myndigheter. Som sådana myndigheter kommer i fråga bl.a. de myndigheter som utövar tillsyn inom tillämpningsområdet för rådets förordning samt polismyndigheterna. Bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter föreslås ingå i 3 § 2 mom.

4 §. *Aktörens skyldighet att lämna uppgifter.* Verkställigheten av identifieringssystemet förutsätter att aktören eller någon annan berörd ger den information som behövs för utredande av ärendet. En bestämmelse om detta föreslås bli intagen i 4 §.

5 §. *Beslutsfattande.* Enligt 5 § beslutar jord- och skogsbruksministeriet om lagringen av uppgifter i registret, om åtgärder gentemot aktören och om åtgärdernas tillämpningsperiod. Enligt rådets förordning (EG) nr 1469/95 förutsätter införandet av en aktör i registret att aktören uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har begått en oegentlighet och orättmätigt har dragit eller har försökt dra nytta av en ekonomisk fördel. Uttrycket "grov oaktsamhet" i förordningen avser i Finlands rättssystem grovt vållande. Dessutom förutsätts att förfarandet har fortgått i minst ett år och att oegentligheterna gällt ett belopp av mer än 100 000 ecu. Skulden konstateras genom en första administrativ eller juridisk åtgärd eller genom ett definitivt beslut. En första åtgärd motsvarar i Finlands rättssystem ett beslut som saknar laga kraft, medan ett definitivt beslut motsvarar ett lagakraftvunnet beslut. Som administrativ åtgärd betraktas beslut av jord- och skogsbruksministeriet och som juridisk åtgärd betraktas beslut av en allmän domstol.

Enligt artikel 3 i rådets förordning skall medlemsstaterna också besluta om åtgärderna gentemot aktören. Exempel på dylika åtgärder är intensifierad övervakning av en

registrerad persons förehavanden, avbrytande av stöd och andra betalningar samt vid behov kvarhållande av säkerhet och förbud om medverkan. Vid beslut om åtgärder av detta slag och om tillämpningsperiodens längd iaktas vad som föreskrivs i artikel 3 i den nämnda förordningen.

Jord- och skogsbruksministeriets beslut om införande i registret och om åtgärder gentemot aktören fattas när de förutsättningar som anges i artikel 1 i rådets förordning och i artikel 2 i kommissionens förordning föreligger och med iakttagande av vad som bestäms i lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). Det rekommenderas att aktören härvid hörs muntligen så som bestäms i 18 och 19 § lagen om förvaltningsförfarande.

6 §. *Handräckning.* I paragrafen föreslås bli bestämt om handräckning. Polismyndigheterna samt de myndigheter som utövar tillsyn inom identifieringssystemets tillämpningsområde är enligt förslaget skyldiga att avgiftsfritt ge handräckning på jord- och skogsbruksministeriets begäran. Tillsyn utövas av kontrollcentralen för växtproduktion, anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, arbetskrafts- och näringscentralerna, tullmyndigheterna, de kommunala myndigheterna samt Köttforskningsinstitutet i Finland. För medlens vidkommande företas granskning också av statens revisionsverk så som därom bestäms i lagen om rätt för statsrevisorerna och statens revisionsverk att granska vissa överföringar av medel mellan Finland och Europeiska gemenskaperna (353/1995).

7 §. *Ändringssökande.* I artikel 4.1 i rådets förordning (EG) nr 1469/95 förutsätts att aktören har rätt att söka ändring i beslut genom vilket förbud mot deltagande riktas till aktören. När EG-bestämmelserna genomförs iaktas det rättegångs- och förvaltningsförfarande som följer av den nationella lagstiftningen. Också i fråga om rätten att söka ändring iaktas nationella författningar. Enligt förslaget kan den som saken berör överklaga jord- och skogsbruksministeriets beslut hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

8 §. *Skyddande av uppgifter.* I artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1469/95 och i artikel 11 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 föreskrivs att medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att den information som de med stöd av

de ovan nämnda EG-förordningarna utväxlar skall förbli konfidentiell och för att obehöriga skall hindras från att få tillgång till data, databärare eller de installationer som används för databehandlingen. Enligt den föreslagna 8 § skall jord- och skogsbruksministeriet se till att registret och uppgifterna i det är skyddade mot olovlig användning, behandling, utplåning och ändring samt mot olovligt tillgrepp.

I rådets förordning förutsätts att information som ingår i registret ges också till de myndigheter vilkas tjänsteuppgifter kräver erhållande av informationen. Som sådana myndigheter kommer i fråga bl.a. de myndigheter som utövar tillsyn, åklagar-, polis- och tullmyndigheterna. I 2 mom. i paragrafen föreslås att också dessa myndigheter skall se till att skydda uppgifter som de med stöd av denna lag får.

9 §. *Hemlighållande.* I paragrafen föreslås bli bestämt om tystnadsplikt för skyddande av uppgifterna i registret mot otillbörlig spridning och användning. Enligt artikel 4 i rådets förordning (EG) nr 1469/95 kan sådana uppgifter som ingår i registret inte ges till andra personer än personer vars uppgifter kräver att de har tillgång till dem, såvida inte den medlemsstat som har tillhandahållit informationen uttryckligen har lämnat sitt medgivande till det. Alla former av uppgifter omfattas av tystnadsplikt och skyddas på samma sätt som liknande information av den nationella lagstiftningen i den medlemsstat som tar emot informationen. I det föreslagna 9 § 1 mom. föreslås ingå en bestämmelse om att de uppgifter som registren innehåller skall hemlighållas, och ovan nämnda förordning samt lagen om allmänna handlingars offentlighet skall tillämpas i fråga om dem.

Enligt artikel 11 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga tekniska och organisatoriska åtgärder för att upprätthålla säkerheten i registret. Syftet med åtgärderna är att hindra att obehöriga får tillgång till bl.a. registeruppgifter. De uppgifter om programvaran för automatisk databehandling som hänför sig till registret bör därmed hemlighållas, till den del uppdagandet av dem äventyrar registeruppgifternas datasekretess. En bestämmelse om detta föreslås ingå i 9 § 2 mom.

10 §. *Utlämnande av uppgifter ur registret.* I artikel 10.1 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 förutsätts att de myndigheter

som vidtar förebyggande åtgärder snabbt får tillgång till registeruppgifterna. Tystnadsplikten hindrar inte utlämnande av uppgifter i registret till de myndigheter vilkas tjänsteuppgifter kräver tillgång till dem. Som sådana myndigheter kan betraktas de myndigheter som utövar tillsyn inom tillämpningsområdet för rådets förordning (EG) nr 1469/95, polis- och åklagarmyndigheterna samt domstolarna. Enligt artikel 5 i kommissionens förordning skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat sända registermeddelanden till kommissionen, som skall sända dem vidare till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna. Tystnadsplikten hindrar inte heller från att lämna registeruppgifter till kommissionen eller till de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater.

Uppgifterna kan inte användas för andra ändamål än de som föreskrivs i rådets förordning, om inte de myndigheter som har sänt uppgifterna uttryckligen har samtyckt till det och förutsatt att de gällande bestämmelserna i den mottagande medlemsstaten inte strider mot denna information eller användning. Ur registret får enligt förslaget inte lämnas uppgifter för andra ändamål än för fullgörande av sådana uppgifter som avses i rådets förordning.

11 §. *Straffbestämmelse.* Varje medlemsstat är för egen del i enlighet med sina nationella bestämmelser eller motsvarande gemenskapsbestämmelser ansvarig för den skada som orsakats en person genom olagligt utnyttjande av uppgifter inom ramen för identifieringssystemet. I 11 § föreslås bli bestämt om straff för brott mot tystnadsplikten.

12 §. *Närmare bestämmelser.* I paragrafen föreslås bli bestämt att jord- och skogsbruksministeriet har rätt att meddela närmare bestämmelser om förfaranden samt om register som hänför sig till verkställigheten av identifieringssystemet.

I artikel 11 i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 föreskrivs att medlemsstaterna skall se till att obehöriga inte får tillgång till data, databärare eller de installationer som används för databehandlingen. Identifieringssystemet förutsätter samarbete och informationsutbyte mellan jord- och skogsbruksministeriet och andra myndigheter. Jord- och skogsbruksministeriet skall lämna ut uppgifter också till de myndigheter som den har tilldelat tillsynsuppgifter. Därför är

det viktigt att jord- och skogsbruksministeriet kan meddela dessa myndigheter närmare föreskrifter om registren, om datainnehållet i och användningen av dem samt om skyddandet eller tryggandet av hemlighållandet av de uppgifter som ingår i registret.

13 §. *Ikraftträdande.* I paragrafen ingår en sedvanlig ikraftträdelsebestämmelse.

2. **Ikraftträdande**

Lagen föreslås träda i kraft genast när den har antagits och blivit stadfäst.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om verkställighet av ett identifierings- och meddelandesystem inom Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde och syfte

Denna lag tillämpas vid verkställighet av det identifierings- och meddelandesystem (nedan identifieringssystem) som avses i rådets förordning (EG) nr 1469/95 om åtgärder som skall vidtas gentemot vissa förmanstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket samt i kommissionens förordning (EG) nr 745/96 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1469/95 om åtgärder som skall vidtas gentemot vissa förmanstagare till transaktioner som finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.

Syftet med identifieringssystemet är att identifiera de aktörer vilkas pålitlighet det med stöd av tidigare erfarenheter i fråga om deras korrekta fullgörande av förpliktelser finns skäl att ifrågasätta.

Med aktörer avses fysiska och juridiska personer inom identifieringssystemets tillämpningsområde på det sätt som därom föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1469/95.

2 §

Behörig myndighet

Jord- och skogsbruksministeriet är den behöriga myndighet som svarar för verkställigheten av denna lag.

3 §

Register

Jord- och skogsbruksministeriet har hand om förändret av de register som behövs för verkställigheten av denna lag. Uppgifter i registren får användas endast för de ändamål som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1469/95. I registren kan införas

1) uppgifter som behövs för identifiering av aktörer,

2) uppgifter om en stödtagares eller betalningsskyldigs gärning eller försummelse som medför eller kan medföra skada för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket, samt

3) andra uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av identifieringssystemet på det sätt som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1469/95.

På jord- och skogsbruksministeriets begäran är de statliga och de kommunala myndigheterna skyldiga att lämna uppgifter som de förfogar över och som behövs för registren. Uppgifterna skall lämnas utan hinder av vad som annars bestäms om hemlighållande av uppgifter.

4 §

Aktörens skyldighet att lämna uppgifter

En aktör är vid vite skyldig att ge alla utredningar som behövs för att ett ärende som avses i denna lag skall kunna utredas.

Länsstyrelsen förelägger vite som avses i 1 mom. och dömer ut det i den ordning som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

5 §

Beslutsfattande

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar om lagringen av uppgifter i registret, åtgärder gentemot en aktör samt åtgärdernas varaktighet, när aktören har gjort sig skyldig till sådant förfarande som avses i artikel 1 i rådets förordning (EG) nr 1469/95.

6 §

Handräckning

Polismyndigheterna, de myndigheter som utövar tillsyn inom identifieringssystemets tillämpningsområde och skattemyndigheterna

är skyldiga att på jord- och skogsbruksministeriets begäran ge handräckning i ärenden som anknyter till verkställigheten av denna lag.

7 §

Ändringssökande

Ändring i beslut som jord- och skogsbruksministeriet har fattat i ett ärende som avses i denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i den ordning som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

8 §

Skyddande av uppgifter

Jord- och skogsbruksministeriet skall se till att registret och uppgifterna i det på behörigt sätt är skyddade mot olovlig behandling, användning, utplåning och ändring samt mot olovligt tillgrepp.

De myndigheter till vilka jord- och skogsbruksministeriet med stöd av denna lag har lämnat uppgifter som ingår i registret är skyldiga att på det sätt som avses i 1 mom. skydda de uppgifter de har fått.

9 §

Hemlighållande

Uppgifterna i registret skall hemlighållas, och angående hemlighållandet av dem gäller rådets förordning (EG) nr 1469/95 och lagen om allmänna handlingars offentlighet (83/1951).

Vad som bestäms i 1 mom. tillämpas också på sådan information beträffande programvara och anvisningar för automatisk databehandling som hänför sig till registret och vars uppdagande äventyrar datasekretessen.

10 §

Utlämnande av uppgifter ur registret

Uppgifter som ingår i registret får utan hinder av tystnadsplikten lämnas till polis- och åklagarmyndigheter, domstolar samt myndigheter som utövar tillsyn för fullgörande av sådana uppgifter som avses i rådets förordning (EG) nr 1469/95.

11 §

Straffbestämmelse

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 9 § döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen, om inte gärningen skall bestraffas enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller strängare straff för den bestäms på något annat ställe i lag.

12 §

Närmare bestämmelser

Jord- och skogsbruksministeriet utfärdar närmare bestämmelser om tillämpningen av denna lag.

13 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 199 .

Helsingfors den 12 september 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

